

TERAPIJE KISIKOM

Moje otkriće se oslanja na stoljeće istraživačkoga rada i medicinske povijesti te rad liječnika koji su koristili različite terapije kisikom i različite proizvode. Oni su došli do otkrića da ako se u tijelo bolesne osobe unese kisik ta osoba ozdravlja ili pak postaje moguće kontrolirati njezinu bolest

IZVOR: AUSTRALSKI NEXUS, PRVI PUTA OBJAVLJENO U BROJU ZA KOLOVOZ-RUJAN 1992.
(PRILAGOĐENO NA TEMELJU INTERVJUA STUARTA LEDBETTERA S EDOM MCCABEOM NA NBC-JEVOJ PARTNERSKOJ TELEVIZIJI WPTZ U PLATTSBURGHU.)

ČUDESNE METODE LIJEĆENJA

S tuart Ledbetter: Vjerujemo da će vas današnja tema itekako zainteresirati. Isprobana metoda liječenja o kojoj će vam govoriti naš gost doista djeluje. Pa ipak, zdravstveni establišment o njoj uglavnom zna vrlo malo. Riječ je o terapijama kisikom. S nama je u studiju autor prve knjige o ovoj temi Ed McCabe, koji posljednjih nekoliko godina putuje zemljom i svijetom i govor o ovim čudesnim metodama liječenja – terapijama kisikom. O čemu je riječ?

Ed McCabe: Ako je neka osoba bolesna to u većini slučajeva znači da joj je tijelo do te mjere zagađeno da su se bakterije, virusi ili možda i stanice raka oteli kontroli. Bakterije, virusi, stanice raka, gljivice, patogeni – gotovo svi ti mikrobi su anaerobni. Anaerobni je znanstveni termin koji znači da dotični organizmi „ne mogu živjeti u kisiku“. Moje otkriće se tako oslanja na stoljeće istraživačkoga rada i medicinske povijesti te rad liječnika koji su koristili različite terapije kisikom i različite proizvode. Oni su došli do otkrića da ako se u tijelu bolesne osobe unese kisik ta osoba ozdravlja ili pak postaje moguće kontrolirati njezinu bolest. Ta nam je jednostavna činjenica gotovo svima promakla u našoj utrci za pronalaskom lijeka koji će izlječiti bolest. Ja stoga nastojim oživjeti te svratiti pozornost javnosti na istraživanja koja su trenutno u tijeku.

Stuart Ledbetter: Recite nam najprije nešto o sebi, a onda možemo prijeći na knjigu i metodu liječenja. **Ed McCabe:** Svakako. Završio sam studij medija na Sveučilištu Massachusetts, potkraj 60-ih radio sam u zdravstvenoj i prehrabrenoj industriji te nastavio učiti i tragati za boljim načinima da se nešto napravi. Vidio sam patnju oko sebe i rekao sam sebi: „Mora postojati bolji način. Mora postojati odgovor.“ I tako sam kopao i kopao više od 20 godina. Sva moja istraživanja uvijek su ukazivala na činjenicu da gotovo sve što ima pozitivan učinak na zdravlje taj učinak ima zato što na ovaj ili onaj način podiže razinu kisika u tijelu. Kao što sam već rekao na početku,

ako bakterije, virusi i stanice raka koji uzrokuju bolest ne mogu živjeti u kisiku a vi ih okružite kisikom, što će im se u tom slučaju dogoditi? Na to se svodi sav smisao terapije kisikom. Kada sam je iskušao, i kada su je iskušali moji prijatelji, kada su nestale naše bolesti i kada sam pogledao kojom se brzinom bolesti šire u našem društvu, zaključio sam da svijet zaslužuje da mu se istog trena priopći ovo nevjerojatno jednostavno rješenje, tako da sam se bacio na posao pisanja i držanja predavanja.

Stuart Ledbetter: Ako sam dobro upućen, terapije kisikom često se koriste i dobro su poznate u gotovo svim dijelovima svijeta?

Ed McCabe: Da, osobito u Europi. U Njemačkoj na tisuće liječnika koristi, na primjer, terapiju medicinskim ozonom. I ne, ozon nije smog. Riječ je o medicinskom ozonu, koji je viši oblik kisika. Već više od pedeset godina oni ga uspješno primjenjuju na ljudima. Međutim, u našoj zemlji

Sva moja istraživanja uvijek su ukazivala na činjenicu da gotovo sve što ima pozitivan učinak na zdravlje taj učinak ima zato što na ovaj ili onaj način podiže razinu kisika u tijelu

postoje kompanije koje pokušavaju ishoditi dopuštenje za testiranja na ljudima, ali im FDA to ne dopušta, premda je riječ o izuzetno učinkovitoj metodi koja nikomu nije naštetila kad bi se poštovali protokoli.

LIJEK ZA SVE

Stuart Ledbetter: Moram priznati da sam bio dosta ciničan prema tvrdnji da se u načelu radi o lijeku za sve. Terapije kisikom... vodikovim peroksidom, magnezijevim oksidima, stabiliziranim kisikom, terapija

ozonom... liječe cijeli niz bolesti.

Ed McCabe: Umjesto da mi vjerujete na riječ, navest će vam citat. Riјeči su to sa šeste po redu svjetske konferencije o ozonu. Na njoj su se 1983. u Washingtonu okupili doktori medicine iz svih krajeva svijeta. Oni su zaključili sljedeće: „Ozon otklanja virusa i bakterije iz ljudske i uskladištene krvi. Uspješno je korišten u liječenju AIDS-a, herpesa, hepatitisa, mononukleoze, ciroze jetre, gangrene, kardiovaskularnih bolesti, arterioskleroze, visokog kolesterol, kancerogenih tumora, limfoma, leukemija, izrazito je učinkovit protiv reumatoidnog i drugih oblika artritisa, mentalne skleroze, ublažava Alzheimerovu bolest, senilnost, Parkinsonovu bolest, učinkovito djeluje protiv proktitisa, kolitisa, bolesti prostate, kandidijke, trihomonijaze i cistitisa. Eksterno, ozon je učinkovit u liječenju akni, opekotina, ulcera na nogama, otvorenih rana, ekcema i gljivica.“

Riječ je o međunarodno priznatim liječnicima. Ovo je objavljeno 1983. Na taj je način moguće potpuno pročistiti zalihe u bankama krvi. Kada je moja rođakinja otišla u bolnicu na operaciju vratila se kući s hepatitom zbog kontaminirane krvi. Koliko ljudi na taj način dobije AIDS? Upoznao sam ljudi koji su inficirani HIV-om na taj način. Posve bespotrebno! Mogli bismo u potpunosti pročistiti zalihe krvi kada bismo kroz njih propustili ozon. To je tako jednostavno, a nikako da se usvoji.

Stuart Ledbetter: Slušajući Vas kako navodite taj dugi popis ozbiljnih bolesti, pitam se zašto se još uvijek borimo s tim bolestima ako ova vrsta liječenja djeluje?

Ed McCabe: To je veliko pitanje. Kada sam saznao sve ovo nazvao sam različite informativne organizacije diljem zemlje i rekao im: „Hej, čujem da tražite odgovor na AIDS. Ja znam da su se ljudi koji žive u Njemačkoj uspjeli riješiti AIDS-a.“ Znam liječnika – otisnuo sam šest povijesti bolesti u svojoj knjizi – koji kaže da je pobijedio AIDS kod svojih pacijenata. Zadnje sam bio u San Franciscu, gdje sam kamerom snimio četvero ljudi s AIDS-om od njih 160 koji su se liječi-

li ozonom. Prijetila im je smrt budući da im njihovi liječnici nisu nudili ništa osim AZT-a i njegovih srodnika. Ta je ekipa otkrila njemačka istraživanja o učincima ozona i rekla: „Doktore, liječite me njime.“ Doktor je na to odvratio: „Ne mogu. Izgubit ću licencu. Izgubit ću osiguranje.“ A oni će na

Svugdje samo lijekovi, lijekovi i lijekovi! Mi uopće ne govorimo o tome. Mi govorimo o plinu koji ubija mikroorganizme koji su uzročnici bolesti, a pritom je potpuno bezopasan za ljudske stanice

to: „Što onda možemo učiniti?“ Na posljeku su odlučili liječiti sami sebe. To su i učinili. Otišao sam onamo i snimio četvoricu njih. Kažu da bi bili mrtvi da nije bilo terapije ozonom. Sada bi već odavno bili mrtvi, ali evo ih, još uvijek su živi. Za 3-6 tjedana njihove su se T-stanice stabilizirale, a kasnije im se broj i udvostručio. Četvrti muškarac – koji je u programu već dvije godine – sada se u potpunosti riješio virusa. Višestruko je testiran i rezultat je stalno „PCR negativan“. Ne mogu naći ni traga virusu. Pa ipak, o tome se ništa ne može čuti. Vijesti to ne prenose. Razgovarao sam s liječnicima koji su ovaj oblik liječenja pokušali promovirati na nekim nacionalnim i internacionalnim skupovima, ali njihov trud jednostavno nije urodio plodom. Svugdje samo lijekovi, lijekovi i lijekovi! Mi uopće ne govorimo o tome. Mi govorimo o plinu koji ubija mikroorganizme koji su uzročnici bolesti, a pritom je potpuno bezopasan za ljudske stanice.

Stuart Ledbetter: Taj plin je ozon, 0₃?

Ed McCabe: Da, 0₃, viši oblik kisika. Naziva se još i alotropski, aktivirani ili triatomski kisik.

ZAŠTO LIJEČNICI NE VIDE

Stuart Ledbetter: Sjajna je to priča, osobito o ljudima koje ste upoznali. Kada kažete da rješenje postoji već dugo vremena ali se ignorira, tko ga to ignorira? Mislim, sigurno je da u ovoj zemlji ima liječnika kojima je stalo da izliječe bolesti i pomognu ljudima.

Ed McCabe: Istina. Još nisam upoznao liječnike koji ne žele pomoći svojim pacijentima. Problem je u tome što većina ljudi cijele dane provodi liječeći pacijente. Nemaju vremena izlaziti na teren i otkrivati te stvari. S druge pak strane, ja ne liječim pacijente. Ja sam novinar. Izašao sam na teren i razgovarao s tisućama pacijenata, stotinama liječnika te posjetio niz klinika u Sjedinjenim Američkim Državama, Meksiku, Australiji, Novom Zelandu, prikupivši sve priče o uspjehu terapije. S vremenom ih je sve više. Pokušavam to prenijeti ljudima. Postoji skupina koja broji više od 400 liječnika u Sjedinjenim Američkim Državama koji su se oku-

da nije čuo za terapiju kisikom, on ne razumije o čemu oni govore i to jednostavno na neki način ignorira jer ih na medicinskim fakultetima ne uče o oksidativnim modalitetima. Dotična problematika ni nije u njihovom vokabularu. Jednostavno ne razumiju cijeli taj koncept. Njih se još uvijek uči da je potrebno uzeti lijek kako bi se otrovala bolest, a ne kisik kako bi se osnažilo tijelo i na taj se način riješilo bolesti.

Stuart Ledbetter: Ispričavam se opet što ću biti ciničan, ali zašto bi američki liječnici bili takvi kada su okruženi drugim zapadnim zemljama, u Europi, kao što ističete, koje su imale uspjeha s ovom vrstom liječenja... Zašto bi si dopustili da budu toliko nesuvremeni?

Ed McCabe: Oni za to jednostavno nisu čuli... zbog čega sam i napisao knjigu i zbog čega putujem uokolo i održavam predavanja. Jednostavno za to nisu čuli. Stoga ni ne znaju da postoji odgovor za većinu bolesti

pili kako bi oformili organizaciju s ciljem promicanja ovakvog liječenja unutar američkog zdravstvenog sustava. Dokazana je njegova učinkovitost. Kako ga možeš jednostavno ignorirati? Čini se da IBOM, njihova organizacija, vrlo brzo raste. Problem je, međutim, taj što, ako liječnik nika-

s kojom se društvo danas suočava. Oni za to jednostavno ne znaju. I kada čitate taj dugački popis bolesti koji sam vam upravo pročitao treba vjerovati liječnicima koji su s uspjehom liječili te bolesti i veterinarima s kojima sam razgovarao, koji tu metodu na životinjama koriste već više

od 30 godina... Tako da nije riječ o vjerovanju već o pravoj znanstvenoj činjenici. Meni je to jednostavno nevjerljivo. Još uvijek mi je nevjerojatno da stvar nije uzela maha. Pokušao sam nazvati neke telefone za pomoć ljudima s AIDS-om... ti ljudi koji su mi se javili na pozive i sami boluju od AIDS-a... To je nevjerojatno... Ja im kažem da poznajem ljudi koji više nemaju AIDS, ali oni usprkos tome ostaju zatvoreni.

Naravno da pokušavamo. Međutim, ljudi se s vremenom ukopaju. Navignuto se na određeni način obavljanja stvari. Izgrade svoja carstva. Ispriječi im se njihov ponos. Njihovi zdravstveni i administrativni djelatnici razmišljaju na određeni način. I ljudi koje se imenuje na pozicije u vlasti također se uči na jedan određeni način. Medicinske fakultete finansiraju korporacije tako da im kurikulum ide u određenom smjeru. Oni obrazuju ljudi koji popunjavaju korporativna radna mjesta da ne razmišljaju na ovaj način. Sve je povezano na način da se ne omogućuje ulazak ničemu novom. Ja na videosnimci imam ljudi koji su se podvrgli toj terapiji... Upravo sam se vratio iz Miamija. Razgovarao sam s petnaestorom ljudi u različitim gradovima koji su naveli da su izlječili rak koristeći neku od terapija kisikom.

Stuart Ledbetter: Koji tip raka?

Ed McCabe: Nevjerljivo, ali jedna je od tih osoba imala rak gušterice. Jedna je žena imala rak dojke, a muškarac rak prostate. Netko je imao rak debelog crijeva. Dr. Otto Warburg dvaput je osvojio Nobelovu nagradu za tvrdnju da je uzrok raka normalna stanica koja je lišena 60% potrebnih količina kisika. To se događa kada se u tijelu tijekom godina nakupi previše zagađenja, što dovodi do toga da stanica počne fermentirati tjelesni šećer umjesto da „udiše“ kisik kako bi stvorila svoju ATP energiju. Ne bi li to postigla, pretvara se u rak. On je za to osvojio Nobelovu nagradu. Dvaput. Nominiran je i za treću. Prije dva dana pitao sam jednoga onkologa je li ikada čuo za dr. Warburga, na što sam dobio negativan odgovor. A titula tog onkologa bila je „pročelnik laboratorija za proces fermentacije“.

POLITIČKI A NE ZDRAVSTVENI PROBLEM

Stuart Ledbetter: Prepostavimo da je sve što govorite istina i da je sve dokumentirano. Što uključuje to liječenje, koji su mu troškovi i slično? **Ed McCabe:** Dakle, premda neki ljudi ove terapije kisikom uzimaju kao kućne lijekove, one su dostupne bez recepta u mnogim trgovinama zdravom hranom [u Sjedinjenim Američkim Državama]. Kod stvarno ozbiljnih bolesti riječ mora imati sposobljeni zdravstveni djelatnik, po mogućnosti netko tko je educiran na polju oksidativnih modaliteta.

Stuart Ledbetter: Koliko znam, ne može se nabaviti ozon... on ovdje nije dostupan.

Ed McCabe: Ovdje imamo smiješnu zakonsku, ali najvećim dijelom političku situaciju jer FDA nije izdala dopuštenje za testiranje ovog oblika liječenja na ljudima iako ga jedna kompanija već četiri godine pokušava ishoditi. Svake godine mijenjaju ljudi koji razmatraju taj problem,

HIV-a. Uzeo je krvne komponente inficirane HIV virusom, suočio ga s ozonom i u potpunosti ubio virus, ostavivši samo normalne krvne komponente. Ljudska krv je u redu. Svoje je rezultate htio opisati i objaviti. Rad mu je tri godine stajao na uvidu za objavu u Časopisu Američkog hematološkog društva. Na kraju ga nisu objavili. Stalno su mu ga vraćali na reviziju. Konačno su ga objavili 1. listopada 1991. Koliko je ljudi u međuvremenu umrlo od AIDS-a, a koji su danas mogli biti živi i zdravi da smo primjenjivali ove terapije kisikom?

Postoje liječnici koji nastoje da se njihov glas čuje, ali iznimno su snažni oni koji prodaju konkurenentske proizvode, a tu su i ljudi koji o tim terapijama ništa ne znaju i samo se češkaju po glavi s komentarima kao što su: „Kako je to moguće? Kako to može biti toliko učinkovito i jednostavno? To ne može biti istina.“ Od drveća ne vide šumu, u tome je problem. I tu zapinjemo i ne idemo naprijed.

Dr. Otto Warburg dvaput je osvojio Nobelovu nagradu za tvrdnju da je uzrok raka normalna stanica koja je lišena 60% potrebnih količina kisika. To se događa kada se u tijelu tijekom godina nakupi previše zagađenja, što dovodi do toga da stanica počne fermentirati tjelesni šećer umjesto da „udiše“ kisik

vraćaju ih na početak, nalažu im da naprave još jednu studiju, pa još jednu. A isto se liječenje u Njemačkoj bez ikakvog problema provodi već 50 godina! Ne znam zašto toliko odugovlače i ne dopuštaju bezopasno testiranje na ljudima.

Stuart Ledbetter: Koje to kompanije traže testiranje na ljudima?

Ed McCabe: Medizone iz New Yorka. Oni pokušavaju ishoditi prihvatanje svojih protokola. Tu je i dr. Bernard Poiesz, na primjer, iz istraživačke bolnice Sveučilišta Syracuse. On je napravio 15 replikacija svoje studije koristeći ozon za ubijanje

Stuart Ledbetter: Što uključuje takvo liječenje? Liječenje medicinskim ozonom u biti bi bilo gotovo poput dijalize – krv bi se odstranjivala iz tijela i miješala s ozonom.

Ed McCabe: To se već 50 godina radi na stotinama tisuća ljudi u Europi. Oboljeli od AIDS-a u San Franciscu i oboljeli od raka u Floridi koriste jednu drugu metodu – rektalnu insufaciju. Oni stavljuju određenu količinu čistog medicinskog ozona u praznu šupljinu debelog crijeva, koji se onda izravno apsorbira u krvotok kroz stjenke debelog crijeva. Zato su odlučili to raditi bez zafrkavanja s iglama ili intravenoznim infuzijama i slično.

To je najjednostavnija i najsigurnija metoda do koje su došli. Oni terapiju primjenjuju na taj način. Udržili su se i kupili ozonski stroj. Moraju nabavljati medicinski ozon koji generira medicinski ozon. Njega stavljuju u mjernu posudu ili vrećicu preokrenutu na zidu. Procesom gravitacijskog hranjenja on se spušta u debelo crijevo osobe koja leži na stolu. Potom jednostavno ulazi u krvotok. Procedura traje najviše pet minuta. Oni kažu da u slučaju AIDS-a ili raka to moraju raditi jednom dnevno svaki dan bez iznimke najmanje 21 dan u nizu. Svaki se dan podiže razina kisika u tijelu sve dok sva unutarnja tkiva ne postanu zasićena. U jednom trenutku virus AIDS-a ne može se nigdje sakriti jer je tijelo puno aktivnog kisika koji je u potrazi za bilo kakvim patogenom u tijelu kako bi ga uništio. Dakle, potrebno je od 21-30 dana. Po isteku 21-30 dana ozon se prima svaki drugi dan kroz razdoblje od mjesec dana. Sljedećih mjeseci postupak se provodi svaki treći dan. Svakih šest mjeseci ponavljaju postupak ako je to potrebno i počinju ispočetka. Jednostavno se vraćaju na sam početak. To je nevjerljivo jer liječnici uporno ponavljaju da bi ljudi koji koriste terapije kisikom trebali mijenjati režim prehrane, stil života, oslobođiti se stresa, jesti kvalitetniju hranu i slično, kloniti se alkohola i kemikalija. Često se govori da bi pacijenti osobito tijekom terapija kisikom trebali dobivati redovite kolonije kako bi se smanjile uobičajene privremene reakcije na čišćenje kao što su umor, groznica, otekline, osipi i slično, koji se mogu pojaviti na dandva dok se mrtvi patogeni izbacuju iz organizma. Jedan je liječnik kojega sam intervjuirao također zagovarao uzimanje pšeničnih klica kako bi se unijeli potrebni antioksidansi u obliku glutation-peroksidaza koji pomažu tijelu da unese sav potreban kisik dok istovremeno štite i izgrađuju stanične stjenke.

Međutim, ovi ljudi oboljeli od AIDS-a u San Franciscu ne paze na zdrav način života, ne podvrgavaju se drugim oblicima liječenja i bez da koriste išta drugo osim ozona vraćaju im se i stabiliziraju T-stanice. Dobivaju na

težini. Vratili su se na posao. Sretni su i ne dobivaju nikakve sekundarne zaraze. Zamislite samo rezultate koje bi postizali da sve rade kako treba. Sada postoje i učinkovitiji oblici ovog liječenja u kraćem vremenu. Problem je kako dovući ozon do mjesta gdje se u središnjem živčanom sustavu skriva virus. Taj je problem nedavno neovisno riješilo nekoliko američkih liječnika, stručnjaka za ozon koji su otkrili da su nakon infuzije potrebne hiperbarične komore ili DMSO. Riječ je o ogromnom pomaku u medicini. Pa ipak, još uvijek pokušavamo upoznati s ljude s njim, ali ne uspijeva-

Ako ovaj oblik liječenja uđe u široku primjenu naškodit će biznisu s lijekovima, ali i zaposliti veći broj ljudi koji će provoditi liječenja i izraditi strojeve. Riječ je o premještanju resursa. Ova metoda liječenja toliko je učinkovita da većina lijekova koji se danas prodaju neće biti potrebna

mo jer ja nisam sveučilište. Ja nisam golema internacionalna korporacija. Connie Chung jedne je večeri na televiziji rekla Davidu Lettermanu: „Znaš, Dave, ponekad smo u izvještanju prepričeni na milost i nemilost korporacijama i vladama. One nam jednostavno serviraju vijesti.“ I ako niste dio toga kruga vas se ne sluša. Zato sam ja izašao na teren kao novinar i snimio, dokumentirao, kamerom zabilježio sve te liječnike, sve te pacijente i njihove priče. Istina tako govori sama za sebe.

ULOGA FARMACEUTSKIH KOMPANIJA

Stuart Ledbetter: Svaka čast. Je li se takvo liječenje u svim slučajevima pokazalo uspješnim? Jesu li Vam poznati slučajevi da je zakazalo?

Ed McCabe: Jedini neuspjesi javljaju se kod ljudi s deficijencijom antioksidansa ili kod onih koji se ne drže protokola ili pak dodu prekasno. Kisik djeluje u slučaju kada još uviјek ima što popravljati. On ne može ponovno izgraditi organ. Ako je organ izjeden kisik neće biti od nikakve pomoći. Međutim, čak i kod takvih pacijenata on često ublažava bol. Kada je osoba na samrti i u svoje živce počne primati kisik bol često nestaje, pa ti ljudi umiru mirno, bez grčevitog hvatanja za plahte. On je, dakle, blagotvoran čak i na samom kraju, u slučaju kad dodu prekasno.

Stuart Ledbetter: Nema štetnih posljedica? Na primjer, postoji li točka na kojoj nastupa prezasićenost?

Ed McCabe: Da, ako precizno ne slijedite protokol. Popijete li previše vode možete se utopiti. Isto vrijedi i ovdje. Ako se ne držite protokola imat ćete problem. Međutim, ti utvrđeni protokoli koriste se već više od 50 godina. Dakle, ljudi ne moraju izmišljati što je sljedeće što moraju napraviti. Nijemci i neki Amerikanci pravi su majstori u tome. Oni već 50 godina to rade na ljudima. Ima jedan liječnik u Miamiju koji je prekinuo mirovinu kako bi liječio ljude ozonom. Upoznao se s tom metodom kada je bio liječnik ratnih zatvorenika na otoku Ellis u Drugom svjetskom ratu, gdje se razbolio jedan njemački kemičar kojega su onđe držali kao FBI-jeva zatvorenika. On mu je rekao: „Hej, doktore, zašto me ne izlijecite s malo ozona?“ Tako je saznao za liječenje ozonom. Jedan švicarski liječnik umirovljen u Kaliforniji koristio je ozon 40 godina.

Stuart Ledbetter: A što je s onim drugim tropskim bolestima i vanjskim primjenama?

Ed McCabe: Ponovno ću navesti da je ozon „učinkovit u liječenju akni, opeklini, ulcera na nogama, otvorenih rana, ekcema i gljivica“. Znam za jedan slučaj kada je žena na nozi

imala otvoreni krvareći ulcer. Lezija je bila otvorena već deset godina. Ona i njezini liječnici pokušali su sve. Nikako je nije uspjela zatvoriti. I onda su joj stavili vrećicu oko noge, poput balona, a u vrećici je bio ozon koji joj je prekrivao nogu i upijao se u nju. Nakon što je tako radila nekih tjedan i pol ulcer na koži se u roku od nekoliko dana zatvorio, zacijelio i za otrplike tri tjedna počeo pretvarati u ružičastu kožu. U našoj zemlji za takvo se liječenje ne zna.

Stuart Ledbetter: Kakvu ulogu u svemu tome igraju sve velike farmaceutske kompanije? Sve češće čujemo, osobito u ovom dijelu zemlje gdje imamo kongresnika bez dlake na jeziku koji je u određenoj mjeri i izabran zahvaljujući takvim stavovima, da proizvođači lijekova kontroliraju zdravstveni sustav i da im je posebno stalo do zaštite konvencionalnih lijekova koji im donose zavidnu dobit.

Ed McCabe: Ako ovaj oblik liječenja uđe u široku primjenu naškodit će biznisu s lijekovima, ali i zaposliti veći broj ljudi koji će provoditi liječenja i izraditi strojeve. Riječ je o premještanju resursa. Ova metoda liječenja toliko je učinkovita da većina lijekova koji se danas prodaju neće biti potrebna. Postoji snažna ekonomска prepreka farmaceutskim kompanijama da stanu iza ovoga. Čak znam za lude koji su ... prije nekih 10 ili 15 godina, otišli u jednu od farmaceutskih tvrtki i rekli: „Hej, ovo je super, doista djeluje.“ A kompanija im je odgovorila: „Patenti su za to istekli. Te stvari su patentirane dvadesetih, tridesetih i četrdesetih, mi to ne možemo patentirati, mi smo komercijalna djelatnost, žao nam je. Nismo zainteresirani.“ Više nego žalosno. Potrebno je da svi otvorimo srca i pomognemo ljudima jer ova stvar dokazano djeluje. Vidio sam to i na svoje oči. Imam i videosnimku. Mogu upoznati svakoga tko je relevantan istraživač s lijećnicima koji to koriste. Mogu im pokazati. ●

U prodaji preko magazina NEXUS

CELLFOOD – TEKUĆI KISIK

CELLFOOD – proizvod iz morskih dubina

Ovo je najbolje prodavani suplement bogat kisikom i nutrijentima. Već više od 45 godina, Nu.Xcience Corporation proizvodi *izvorni* pripravak Everetta Storeyja, s mineralima, enzimima i amionokiselinama.

Cellfood – Pometač slobodnih radikala (snažan antioksidans)

Slobodni radikali su atomi (ili skupine atoma) kojima nedostaje jedan elektron. Ove jako reaktivne molekule postaju još opasnije u ljudskom tijelu kada reagiraju s drugim važnim staničnim elementima, poput DNK, te ih oštećuju. Antioksidansi su izravno odgovorni za sprečavanje staničnih oštećenja tako što neutraliziraju i uklanjuju slobodne radikale. U nedavno provedenom istraživanju, pokazalo se da CELLFOOD smanjuje prekomjernu aktivnost slobodnih radikala i do 27%.

Cellfood – Pomaže detoksifikaciji tijela i uravnotežuje pH vrijednost

Koloidni te ionski suplement CELLFOOD ima negativan naboј (provjeroно testiranjem zeta potencijala). Ova negativno nabijena otopina (poput krvi i limfe) omogućuje brzu apsorpciju i asimilaciju nutrijenata. Taj proces omogućuje tijelu da učinkovitije uklanja toksine te uravnotežuje pH vrijednost organizma.

Cellfood – Poboljšava sportske performanse

Osim brojnih zdravstvenih koristi općenito, CELLFOOD je sada postao odbarani suplement mnogih profesionalnih sportaša. U istraživanju obavljenom na Pretorijskom sveučilištu, pokazalo se da CELLFOOD povećava unos kisika (VO₂ Max), povećava količinu feritina (pohrana željeza) i smanjuje nakupljanje mlječne kiseline (mišićni zamor).

Cellfood – Sastojci

Cellfood NE sadrži ALKOHOL, GLUKOZU, KVASAC, GLUTEN.

Cellfood NE sadrži sastojke zabranjene za profesionalna ili amaterska natjecanja

Cellfood NE uzrokuje ovisnost

Osobna karta Cellfood-a

Izumitelj i proizvođač preparata Cellfood je Everett Storey (uz pomoć i pod nadzorom Alberta Einsteina).

Od 1969. proizvođač je NuScience

1997. nagrada HITECH u SAD za najbolji prehrambeni dodatak

1994. potvrda FDA i DS Health & Education Act

U skoro 40 godina niti jedne pritužbe, odnosno, neželjenih učinaka - prodaja u više od 75 zemalja svijeta.

Za narudžbe i dodatne informacije
nazovite redakciju Nexusa – 01 66 83 630